

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de directorul SRL „Macart Autogrup”, Spivacenco Vladimir, prin care se solicită casarea ordonanței procurorului în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău din 21 februarie 2014, a încheierii judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iunie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014,

C O N S T A T Ă :

1. La 23 ianuarie 2014, directorul „Macart Autogrup” SRL, Spivacenco Vl. s-a adresat către Inspectoratul de Poliție a sect. Buiucani, mun. Chișinău cu o plîngere privind tragerea la răspundere penală a lui Marciuc M. și Ciocan O., pentru însușirea ilegală a cinci automobile ce aparțin petiționarului.

2. Prin ordonanța procurorului în procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău din 21 februarie 2014, s-a dispus refuzarea în pornirea urmăririi penale în baza plîngerii înaintate de directorului „Macart Autogrup” SRL, Spivacenco Vl., în privința pretinselor acțiuni ilegale ale lui Marciuc M. și Ciocan O., din motiv că fapta celor din urmă nu întrunește elementele infracțiunii și există alte circumstanțe care condiționează excluderea pornirii urmăririi penale, totodată, fiind clasat procesul penal.

3. Ulterior, ordonanța nominalizată a fost contestată în ordinea art. 299¹ Cod de procedură penală, de către directorul „Macart Autogrup” SRL, Spivacenco Vl., la procurorul ierarhic superior. Prin ordonanța procurorului adjunct al procuraturii sec. Buiucani, mun. Chișinău din 29 aprilie 2014, s-a dispus respingerea plîngerii petiționarului.

4. La 14 mai 2014, directorul „Macart Autogrup” SRL, Spivacenco Vl. a depus la judecătorul de instrucție o plîngere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, solicitînd anularea ordonanței procurorului din 21 februarie 2014 și a ordonanței din 29 aprilie 2014 a procurorului ierarhic superior, prin care i-au fost respinse plîngerile.

5. Prin încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iunie 2014, a fost respinsă, ca neîntemeiată, plîngerea petiționarului cu menținerea fără modificări a ordonanțelor atacate.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de judecătorul de instrucție, petiționarul a atacat încheierea respectivă cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia și tragerea la răspundere penală a lui Marciuc M. și Ciocan O., motivînd prin faptul că instanța de fond a examinat cauza superficial, fără a da o apreciere obiectivă tuturor circumstanțelor cauzei și nu a luat în considerație că automobilele întreprinderii „Macart Autogrup” SRL, au fost transmise lui Marciuc M. și Ciocan O. în gaj, contra sumei de 4000 euro, dar aceștia le-au înregistrat după alte persoane, mai mult ca atît „Macart Autogrup” SRL a restituit suma împrumutată, însă automobilele nu au fost întoarse, ulterior „Macart Autogrup” SRL a vîndut automobilele date urmînd ca Marciuc M. să întocmească procuri pe numele persoanelor care le-au procurat, însă ulterior Ciocan O. a anulat procurile și a retras automobilele.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014 s-a respins, ca nefundat, recursul declarat de directorul „Macart Autogrup” SRL, Spivacenco Vl., cu menținerea fără modificări a încheierii judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 23 iunie 2014.

8. În partea descriptivă a deciziei adoptate instanța de recurs a menționat că în conformitate cu prevederile art. 313 alin. (5) Cod de procedură penală, judecătorul de instrucție, considerînd plîngerea întemeiată, adoptă o încheiere prin care obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor și libertăților omului sau ale persoanei juridice și, după caz, declară nulitatea actului sau acțiunii procesuale atacate. La caz, constatînd că actele sau acțiunile atacate au fost efectuate în conformitate cu legea și că drepturile sau libertățile omului sau ale persoanei juridice nu au fost încălcate, judecătorul de instrucție a pronunțat o încheiere despre respingerea plîngerii înaintate.

Instanța de recurs a constatat că corect a fost stabilită lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal în acțiunile lui Marciuc M. și Ciocan O., or pe fundalul învinuirii înaintate de către directorul „Macart Autogrup” SRL, Spivacenco Vl., s-a stabilit existența între persoana juridică nominalizată și Marciuc M. și Ciocan O. a unor relații de ordin civil, care urmează a fi soluționată de instanța de drept civil.

Mai mult, s-a constatat că la momentul actual există dosare civile aflate pe rolul judecătorei Centru și judecătorei Buiucani, mun. Chișinău, intentate între „Macart Autogrup” SRL și Marciuc M..

9. La 28 octombrie 2014, petiționarul declară recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești adoptate de instanțele ierarhic inferioare, solicitînd casarea acestora și dispunerea anulării ordonanței de neîncepere a urmăririi penale în privința lui Marciuc M. și Ciocan O., cu atragerea ultimilor la răspunderea penală pentru faptele infracționale săvîrșite.

10. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art.401 alin.(1)

pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii sus-menționate, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Din materialele dosarului, se constată că chestiunea care a fost examinată de către judecătorul de instrucție și, ulterior de către instanța de recurs, se referă la cele reglementate de art. 313 Cod de procedură penală, ce țin de soluționarea plîngerilor împotriva actelor sau acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală sau alte organe care exercită activitatea specială de investigații.

Conform prevederilor art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, încheierea judecătorului de instrucție este irevocabilă, cu excepția încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărire penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale și reluarea urmăririi penale, care pot fi atacate cu recurs la curtea de apel în termen de 15 zile de la data pronunțării și care se judecă conform prevederilor titlului II capitolul IV secțiunea a 2-a §2 din Partea specială a Codului de procedură penală.

În speță, această cale de verificare a legalității hotărârii judecătorești recurentul a exercitat-o, contestînd cu recurs încheierea judecătorului de instrucție. Potrivit deciziei instanței de recurs, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la 24 septembrie 2014, a constatat că soluția adoptată de judecătorul de instrucție este legală și întemeiată, urmînd a fi menținută fără careva modificări.

Drept urmare, conform art.466 alin.(2) pct.6) și alin.(5) Cod de procedură penală hotărârea instanței de recurs a devenit definitivă și irevocabilă, la data cînd a fost pronunțată, adică la 24 septembrie 2014.

O atare interpretare dă posibilitatea să statuăm că, după examinarea recursului de către instanța de recurs, căile de atac a unei hotărâri judecătorești pe o chestiune de verificare a legalității actelor sau acțiunilor organelor de urmărire penală au fost epuizate, iar în consecință, o asemenea hotărâre nu cade sub incidența hotărârilor judecătorești irevocabile prevăzute de art.452 alin. (1) Cod de procedură penală, care sunt pasibile de a fi atacate cu recurs în anulare.

Excluderea de către legiuitor a căilor extraordinare de atac în această materie, este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, astfel legiuitorul urmîrind să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar a unei instanțe ierarhic superioare asupra încheierilor judecătorului de instrucție.

Principiul irevocabilității hotărârii judecătorești rezultă din principiul stabilității și siguranței raporturilor juridice, element esențial al preeminenței dreptului într-o societate democratică, așa cum este consacrat și în preambulul Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

În aceeași ordine de idei, amintim că procedura de atac a hotărârilor judecătorești irevocabile cu recurs în anulare este reglementată de art. 452 Cod de procedură penală.

În temeiul art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Împotriva încheierilor judecătorești prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția și condamnarea persoanei, aceasta este irevocabilă și nu este pasibilă de a fi atacată cu recurs în anulare, ceea ce este prevăzut de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul în anulare declarat de petiționar este inadmisibil, deoarece o atare hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

11. În conformitate cu art. 456 și 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de directorul SRL „Macart Autogrup”, Spivacenco Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 septembrie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 17 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti